

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **V. T.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín III, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 9. 2020, č. j. 034598/2020/KUSK-OLPŽPŘ/KLU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní

orgán I. stupně“) ze dne 2. 1. 2020, č. j. MUCE 122/2020 SO. Správní orgán I. stupně svým rozhodnutím zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) za přestupky, jimiž bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů potvrdil.

2. Žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval navržené důkazní prostředky. Správní orgány v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů pro zaznamenání bodů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí jiných správních orgánů, jejichž stejnopisy připojil k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně. Žalobce dále brojí proti tomu, že žalovaný údajně uvedl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba vždy posuzovat způsobilost podkladových rozhodnutí pro záznam bodů. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v příkazním řízení na místě, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil, a právní kvalifikace jeho jednání. Z pouhého žalobcova podpisu na příkazovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
3. Žalobce dále namítá konkrétní nedostatky tří příkazových bloků ze dne 21. 8. 2017, 8. 5. 2018 a 2. 11. 2018, jakož i rozhodnutí o přestupku Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 2. 3. 2015 a Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 24. 9. 2015. Z příkazového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti se nelze omezit na popis „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, neboť není zřejmé, o porušení které konkrétní povinnosti se jedná. Za dostatečnou nelze dále považovat specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla nebo jako spolujezdec. Musí být zřejmé, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují shora uvedené tři příkazové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť postrádají řádnou identifikaci přestupce, vymezení doby, místa a způsobu spáchání přestupku, jeho právní kvalifikaci, formu zavinění, výši sankce, údaj o místě vydání příkazového bloku, označení a podpis oprávněné osoby, datum vyhotovení a převzetí přestupcem, jakož i zřetelný podpis přestupce. Pokud jde o dvě rozhodnutí o přestupku ze dne 2. 3. 2015 a ze dne 24. 9. 2015, dle žalobce obsahují takové zjevné nedostatky, které způsobují jejich nepřezkoumatelnost.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a požádal o přiznání náhrady nákladů řízení, neboť soudní přezkum není pokračováním správního řízení a v projednávané věci jde nesporně o nedůvodné uplatňování práva. Žalovaný zrekapituloval jednotlivé přestupky, kterých se žalobce dopustil, poukázal na to, že žalobní body jsou pouze opakováním námitek

odvolacích, a uvedl několik statistických údajů týkajících se nehodovosti na silnicích v roce 2018.

5. K námitce, že nerespektoval odvolací důvody, žalovaný uvedl, že žalobce nepředložil ani nenavrhl žádné důkazní prostředky a že rozhodnutí jiných správních orgánů vydaná v jiných věcech nejsou důkazem nezákonnosti rozhodnutí o vině příkazem na místě. S námitkami žalobce se vypořádal na str. 6 až 8 napadeného rozhodnutí. Příkazové bloky obsahují údaje z osobních dokladů. Pokud byly policistům předloženy osobní doklady, nemůže být o totožnosti žalobce pochyb. Pokud žalobce podepsal příkazový blok, pak je jeho podpis, který stvrzuje správnost a úplnost rozhodnutí, podpisem příjemce rozhodnutí a tímto okamžikem je rozhodnutí pravomocné.
6. K námitce nezpůsobilosti podkladů žalovaný uvedl, že žaloba nebyla vážně myšleným právním jednáním. Správní orgány měly k dispozici příkazové bloky a oznámení o uložení pokuty za přestupek. Správní orgány tyto podklady přezkoumaly a neshledaly jejich nezpůsobilost či nedostatky. Například na příkazovém bloku B 0199218 jsou kolonky nesporně čitelné a blok neobsahuje žádné přepisované nebo přeškrtnuté údaje. Na bloku je uvedeno jméno a příjmení, dále datum narození, adresa místa trvalého pobytu, číslo dokladu pro ověření totožnosti, popis skutku (čas, místo a způsob spáchání). K námitce, že není zřetelná výše uložené sankce a není možné ověřit, zda její výše vyjádřená číslem a slovy spolu korespondují, a že údaj o výši sankce chybí či není úplný, žalovaný vykopíroval do vyjádření příslušnou část příkazového bloku (kolonky č. 8), která má tuto námitku vyvrátit.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal pouze v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námítky, neshledal.
8. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci se k výzvě soudu nevyjádřili, a soud má tedy za to, že s tímto postupem souhlasí.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Správní orgán I. stupně opatřením ze dne 19. 11. 2018 žalobci oznámil dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 2. 11. 2018 a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
10. Dne 7. 12. 2018 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů, a to proti všem záznamům v registru řidičů. Mimo jiné navrhl doplnění dokazování o „pokutové bloky“, na základě kterých byly záznamy provedeny.
11. Součástí spisu jsou dále tři oznámení o uložení pokuty příkazem na místě: oznámení ze dne 22. 8. 2017 (vč. příkazového bloku), oznámení ze dne 10. 5. 2018 (vč. příkazového bloku) a oznámení ze dne 6. 11. 2018 (vč. příkazového bloku).

12. Podle příkazového bloku č. B 0199218 ze dne 21. 8. 2017 byla žalobci [identifikován jménem a příjmením, státní příslušností (zkratkou „AZE“), datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena podle průkazu povolení k pobytu] uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „*Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání*“ je uvedeno: „21. 08. 2017, 13⁴⁷ HOD., D5 130 KM → PM § 18/3 z. č. 361/2000 Sb. – RYCHLOST 130/163/158 HYUNDAI MODRÁ X“. Oprávněná osoba je identifikována jménem, příjmením a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.
13. Podle příkazového bloku č. B 0074880 ze dne 8. 5. 2018 byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena podle průkazu povolení k pobytu a řidičského průkazu) uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 8 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „*Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání*“ je uvedeno: „8. 5. 2018 11:30, AVIATICKÁ, PRAHA 6, VÝJEZD Z PARKOVIŠTĚ OD HOTELU MARRIOTT, § 22/1 z. č. 361/2000 Sb., RZ – X“. Forma zavinění „úmysl“. Oprávněná osoba je identifikována služebním číslem (329407) a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.
14. Podle příkazového bloku č. B 0909180 ze dne 2. 11. 2018 byla žalobci [identifikován jménem a příjmením, státní příslušností (zkratkou „AZE“), datem narození a místem trvalého pobytu, totožnost byla ověřena podle průkazu povolení k pobytu a řidičského průkazu] uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c 1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „*Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání*“ je uvedeno: „DNE 2. 11. 2018 V 17:50 HODIN UL. PODĚBRADSKÁ PRAHA 9, PŘI JÍZDĚ VOZIDLEM RZ: X NEBYL PŘIPOUTÁN BEZ. PÁSEM. TÍM PORUŠIL § 6/1/a zák. 361/2000 Sb“. Forma zavinění „úmysl“. Oprávněná osoba je identifikována služebním číslem (X) a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ příkazového bloku k výše uvedenému datu.
15. Rozhodnutím ze dne 2. 3. 2015, č. j. MM/OK/PD/64163/14/R, uznal Magistrát města Ústí nad Labem žalobce vinným, že dne 21. 8. 2014 v 07:55 hod. na dálnici D8, exit 87, řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X, přestože nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, tedy že porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 64/2014 Sb., čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 64/2014 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
16. Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2015, č. j. MHMP 1686750/2015/Mau, uznal Magistrát hlavního města Prahy žalobce vinným, že dne 12. 6. 2015 kolem 21:05 hodin v Praze 8, na ulici Heydukova, ve směru k ulici Na Žertvách, kde byl kontrolován policejní hlídkou Policie České republiky, místního oddělení Libeň, řídil osobní automobil značky BMW, registrační značky X, ač nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění, tedy řídil motorové vozidlo a nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb., čímž spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu, ve znění zákona č. 249/2014 Sb., za což mu byla uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a zákaz činnosti

spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

17. Podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 4. 2. 2019 se žalobce vyjádřil k podkladům rozhodnutí. Podle žalobce musí být příkazové bloky řádně vyplněny (jméno, příjmení, datum narození, razítko, podpis přestupce, přestupek musí být popsán textem, ze kterého vyplývá naplnění skutkové podstaty). Popis přestupkového jednání musí odpovídat příloze zákona o silničním provozu. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti nepostačí zápis „R“ nebo „rychlost“; musí být seznatelné, o kolik byla rychlost překročena a jaká byla nejvyšší povolená rychlost v daném místě a jaká byla rychlost po odečtu odchylky měřicího zařízení. Jinak není jednání na příkazovém bloku dostatečně popsáno pro účel zápisu do bodového hodnocení řidiče. Obdobně se jedná o nezpůsobilý podklad, pokud je nepřipoutání se bezpečnostními pásy popsáno slovy „nepřipoután BP“, neboť takový popis neodpovídá příloze zákona o silničním provozu. Za nezpůsobilé pro záznam bodů byly obdobné podklady mnohokrát označeny Krajským úřadem Moravskoslezského kraje a Krajským úřadem Jihočeského kraje. Rozhodnutí v příkazním řízení na místě je nutno vnímat jako správní akt, který může mít nedozírné následky v osobnostních právech účastníka.
18. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 12. 2. 2019, č. j. MUCE 9141/2019 SO, zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za spáchané přestupky, o nichž bylo rozhodnuto příkazy na místě ze dnů 21. 8. 2017, 8. 5. 2018 a 2. 11. 2018 a záznamy o dosažení celkem 9 bodů provedené na jejich základě potvrdil. K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 11. 2019, č. j. 054666/2019/KUSK-LPŽPŘ/KLU, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 12. 2. 2019 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. V odůvodnění žalovaný uvedl, že žalobce podal námitky proti záznamu 12 bodů v registru řidičů, avšak správní orgán I. stupně rozhodl pouze o 9 bodech, a proto musí rozhodnout i o námitkách proti záznamům provedeným na základě rozhodnutí ze dne 2. 3. 2015 a ze dne 24. 9. 2015.
19. Podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 19. 12. 2019 se žalobce opětovně vyjádřil k podkladům rozhodnutí, přičemž uplatnil shodné námitky jako ve vyjádření ze dne 4. 2. 2019.
20. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů za všechny výše uvedené přestupky a provedené záznamy o dosažení 12 bodů potvrdil. V odůvodnění se zabýval jednotlivými příkazovými bloky a uzavřel, že námitky žalobce jsou nedůvodné, neboť záznam bodů plně odpovídá pravomocným rozhodnutím, která jsou závazná. Na vyjádření žalobce správní orgán I. stupně reagoval tak, že žalobce uvedl pouze obecné náležitosti, které musí příkazové bloky splňovat. Správní orgán I. stupně posoudil „způsobilost“ všech přestupků, kterými žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů, přičemž všechny přestupky byly spolehlivě zjištěny. Příkazové bloky ze dne 21. 8. 2017 a 2. 11. 2018 obsahují všechny zákonem stanovené náležitosti včetně podpisu žalobce, který tímto dal souhlas s vyřešením přestupků příkazem na místě. Údaje zaznamenané v registru řidičů odpovídají údajům uvedeným na příkazových blocích a na oznámeních o uložení pokuty. Příkazový blok ze dne 8. 5. 2018 obsahuje identifikaci a podpis žalobce, čas, místo, zákonné ustanovení a označení správního orgánu. K popisu skutku v tomto příkazovém bloku správní orgán I. stupně uvedl, že obsahuje dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které v souhrnu skutek dostatečně konkrétně popisují. V „blokovém řízení“ je možné přijmout i

strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Lze se spokojit s pouhým odkazem na ustanovení zákona, který stanoví porušenou povinnost. Příkazový blok obsahuje veškeré zákonné náležitosti a ztotožňuje osobu žalobce jako přestupce a uvádí, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.

21. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uplatnil obdobnou argumentaci jako v žalobě a vyjádření ze dne 4. 2. 2019. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Dle žalovaného správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy. Žalobce nebyl žádným způsobem zkrácen na svých právech. Správní orgán I. stupně doplnil spisovou dokumentaci o příkazové bloky, na základě kterých byly žalobci zaznamenány příslušné body. Také žalovaný posoudil veškeré záznamy bodů, přičemž z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě jako podkladů pro záznam bodů v registru řidičů a z rozhodnutí ze dne 2. 3. 2015 a ze dne 24. 9. 2015 jsou zcela jasně patrná protiprávní jednání. Skutečnosti vyplývající z oznámení o uložení pokut příkazem na místě jsou totožné s těmi, které jsou uvedeny ve všech příkazových blocích. Z nich je seznatelné, že příkazy na místě byly uloženy žalobci (kolonky čitelně vyplněné jménem a příjmením, datem narození, adresou místa pobytu a číslem dokladu, dle kterého byla totožnost ověřena). Přestupky jsou jednoznačně a nezaměnitelně „paragrafově“ specifikované a skutkové podstaty jsou vymezeny slovně nebo „paragrafově“. Výše uložené pokuty byla vždy vyplněna číslem i slovem. Ze všech příkazových bloků je seznatelná oprávněná úřední osoba (podpis s uvedením jména a příjmení nebo služebního či identifikačního čísla) i podpis žalobce, vždy jsou uvedeny datum, čas a místo spáchání přestupku, místo a datum vydání příkazového bloku. Příkazy na místě byly uloženy za přestupky uvedené v oznámeních o uložení pokut příkazem na místě. Uvedené podklady nevykazují žádné rozpory, které by je jakýmkoliv způsobem zpochybňovaly. Shodně jsou v případě rozhodnutí ze dne 2. 3. 2015 a ze dne 24. 9. 2015 jasně seznatelné osoba přestupce a přestupky, jejichž skutkové podstaty žalobce naplnil. Záznamy bodů byly provedeny na základě relevantních a jednoznačně vypovídajících a zákonných podkladů. Body byly žalobci zaznamenány zcela v souladu se zákonem. Rovněž v souladu se zákonem byly žalobci ke dni 11. 5. 2017 odečteny 4 body. Výrok prvostupňového rozhodnutí je plně v souladu se zákonnými požadavky, přičemž jednotlivé záznamy bodů jsou ve výrokové části rozčleněny, námitky ve věci konkrétních záznamů se zamítají a předmětné záznamy potvrzují. Je nezbytné rozlišovat mezi řízením o přestupku a řízením o námitkách proti provedeným záznamům, neboť tato řízení mají zcela rozdílný předmět. Správní orgány jsou oprávněny zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s ním a zda počet připsaných bodů odpovídá zákonu. Správní orgány nejsou oprávněny přezkoumávat správnost či zákonnost pravomocného rozhodnutí ve věci přestupků.

Posouzení žaloby soudem

22. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
23. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

24. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v příkazním řízení na místě přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných příkazových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla přestupci udělena pokuta uvedená na příkazových blocích (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).
25. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť s jeho zjištěním souhlasil svým podpisem příkazového bloku [srov. § 91 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)]. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupovaly správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádaly příkazové bloky a pravomocná rozhodnutí o přestupcích vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměřily se právě jen na přezkoumání toho, zda příkazové bloky mají všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.
26. S účinností od 1. 7. 2017 upravuje náležitosti příkazového bloku § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle tohoto ustanovení se v příkazovém bloku uvede jméno a příjmení obviněného, datum narození obviněného, adresa místa trvalého pobytu obviněného, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, podpis obviněného, popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, výše uložené pokuty, označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo anebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku, poučení, že podpisem obviněného se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
27. Na příkazový blok jakožto na rozhodnutí vydávané v příkazním řízení na místě nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Písemné vyhotovení rozhodnutí je v příkazním řízení na místě nahrazeno příkazovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou přímo na místě vepsány do příkazového bloku vydaného Ministerstvem financí. Z rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, vyplývá, že je v příkazním řízení na místě přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z příkazového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta

uložena. Nedostatky příkazového bloku nemusí vždy zakládat jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58).

28. Klíčovou součástí příkazového bloku je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze příkazový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v příkazním řízení na místě. Konkrétně v této souvislosti NSS v naposled zmíněném rozsudku uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“*
29. Žalobce namítl, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých příkazových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal příkazové bloky vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zabýval. Uvedl, že vyžádané příkazové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost příkazových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS. Co do rozsahu přezkumu nespátňuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného či správního orgánu I. stupně a v postupu dalších správních orgánů, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Nemohlo tak dojít ani k porušení zásady legitimního očekávání.
30. Žalobce namítl, že jednotlivé příkazové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z nich není jasné, o jaký přestupek jde (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Zdejší soud přezkoumal příkazové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém NSS uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového*

bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně srov. též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Veškeré výše uvedené závěry judikatury jsou přitom podle zdejšího soudu aplikovatelné rovněž ve vztahu k příkazovým blokům vydávaným v režimu zákona o odpovědnosti za přestupky.

31. Z příkazového bloku ze dne 21. 8. 2017 vyplývá, že žalobce téhož dne v 13:47 hodin na 130. km dálnice D5 ve směru na Plzeň překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec o méně než 30 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu. Není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, státní příslušností, datem narození, adresou místa pobytu, přičemž totožnost doložil průkazem povolení k pobytu, jehož číslo bylo řádně zaznamenáno. Není rovněž pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť příkazový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Na příkazovém bloku se nachází údaj „§ 125c/1f 4“, který soud považuje za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec o méně než 30 km/h. V popisu jednání je citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 18 odst. 3 zákona o silničním provozu], a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytykat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu [§ 18 odst. 3 zákona o silničním provozu] uvedl již při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Užití obdobných zkratků právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Ze spojení „rychlost 130/163/158“ pak podle soudu jednoznačně vyplývá, že se jednalo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti na dálnici (130 km/h), přičemž naměřená rychlost činila 163 km/h a rychlost po odečtu odchylky měřícího zařízení 158 km/h. Na příkazovém bloku jsou zřetelně uvedeny rovněž údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl příkazový blok vydán. Je pravdou, že přinejmenším z kopie příkazového bloku obsažené ve správním spise dostatečně určitě nevyplývá forma zavinění, ale vzhledem k tomu, že u tohoto přestupku zákon nestanoví, že je třeba zavinění úmyslného (a proto stačí zavinění z nedbalosti – srov. § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky), nezpůsobuje tato skutečnost s ohledem na výše uvedené judikatorní závěry nezpůsobilost příkazového bloku být podkladem pro zápis bodů. Všechny ostatní údaje uvedené v příkazovém bloku jsou pak srozumitelné a čitelné (byť v některých částech hůře), a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Na překážku není podle soudu ani to, že místo spáchání přestupku je vymezeno způsobem „D5 130 KM → PM“, neboť ten podle soudu představuje srozumitelný základ pro závěr, že

místem spáchání přestupku byl 130. km dálnice D5 ve směru (znázorněn znakem „→“) na Plzeň [název vyjádřen zkratkou „PM“, která je zkratkou běžně používanou pro okres Plzeň-město – srov. např. sdělení Českého statistického úřadu č. 490/2003 Sb., o vydání Klasifikace územních statistických jednotek (CZ-NUTS), ve znění pozdějších sdělení]. V této souvislosti soud připomíná, že podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný správní orgán záznam v registru řidičů na základě *oznámení* o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Podkladem pro záznam je tak primárně oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, které je součástí správního spisu a ze kterého jednoznačně místo spáchání přestupku vyplývá. S ohledem na výše uvedené pak příkazový blok obsahuje údaje (byť ve zjednodušené a zkratkovité podobě), z nichž místo přestupku spáchaného žalobcem dne 21. 8. 2017 plyne, a proto má oznámení o uložení pokuty příkazem na místě v příkazovém bloku dostatečnou oporu. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce při řízení vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec (na dálnici 130 km/h) o méně než 30 km/h, čímž porušil povinnost stanovenou § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. To žalobce potvrdil podpisem, který provedením odpovídá podpisům žalobce na všech ostatních příkazových blocích i na plné moci předložené soudu společně se žalobou. Celkově je proto příkazový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

32. Z příkazového bloku ze dne 8. 5. 2018 vyplývá, že žalobce téhož dne v 11:30 hodin na ulici Aviatická na výjezdu z parkoviště od hotelu Marriott nedal při jízdě křižovatkou přednost vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci, čímž porušil § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu. Ani v tomto případě není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, datem narození, adresou místa pobytu, přičemž totožnost doložil řidičským průkazem a průkazem povolení k pobytu, jejichž čísla byla řádně zaznamenána. Není pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť příkazový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Na příkazovém bloku se nachází údaj „§ 125c/1f8“, který soud považuje za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v tom, že fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě. V popisu jednání je citováno i druhé rozhodné ustanovení (§ 22 odst. 1 zákona o silničním provozu), a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu (§ 22 odst. 1 zákona o silničním provozu) uvedl již při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nedal při jízdě křižovatkou přednost vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci, čímž porušil povinnost stanovenou § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 8 téhož zákona. To žalobce potvrdil podpisem, který provedením odpovídá podpisům žalobce na všech ostatních příkazových blocích i na plné moci předložené soudu společně se žalobou. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl příkazový blok vydán. Všechny údaje uvedené

na příkazovém bloku jsou srozumitelné a čitelné. Celkově je příkazový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

33. Z příkazového bloku ze dne 2. 11. 2018 pak vyplývá, že žalobce téhož dne v 17:50 hodin na ulici Poděbradská v Praze 9 jako řidič nebyl za jízdy vozidlem připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Ani v tomto případě není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, státní příslušností, datem narození, adresou místa pobytu, přičemž totožnost doložil řidičským průkazem a průkazem povolení k pobytu, jejichž čísla byla řádně zaznamenána. Není pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť příkazový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Na příkazovém bloku se nachází údaj „§ 125c 1k“, který soud považuje za dostatečně srozumitelný a konkrétní, neboť z něho plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. V tomto ustanovení je upravena skutková podstata přestupku spočívajícího v porušení jiné povinnosti stanovené v hlavě II citovaného zákona. V popisu jednání je citováno i druhé rozhodné ustanovení [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu], a je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Ostatně do připravené kolonky by se citace obou právních předpisů ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu] uvedl již při popisu jednání, kde k tomu měl dostatek prostoru. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce jako řidič vozidla nebyl za jízdy na veřejné komunikaci připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil podpisem, který provedením odpovídá podpisům žalobce na všech ostatních příkazových blocích i na plné moci předložené soudu společně s žalobou. Není dále pravdivé ani tvrzení o tom, že na příkazovém bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl příkazový blok vydán. Všechny údaje uvedené na příkazovém bloku jsou srozumitelné a čitelné, a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Celkově je příkazový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
34. Dále žalobce nesouhlasil s tím, že podpisem příkazových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení na místě. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost příkazového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení na místě je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a se zjištěným stavem a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem příkazového bloku tak vlastně žalobce správnost tohoto bloku schvaluje (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem příkazového bloku je nezbytnou podmínkou pro vyřízení věci příkazem na místě a teprve okamžikem jeho podpisu účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), není podpis účastníka jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník příkazního řízení na místě svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v příkazovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový blok podepsat (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní příkazový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc

řešit v příkazním řízení na místě. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podepsat příkazový blok až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude rozhodnutí vydáno, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal příkazový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce příkazový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče. Skutková tvrzení, která by tyto závěry v projednávané věci relevantně zpochybnila, přitom žalobce nepředestírá.

35. Ve vztahu k rozhodnutím o přestupku ze dne 2. 3. 2015 a 24. 9. 2015 žalobce namítá, že jsou nepřezkoumatelná, neboť jsou zjevné nedostatky v jednotlivých požadovaných náležitostech. Nedostatky žalobce spatřuje ve vymezení porušení zákonných povinností, v neprokázání naplnění materiálního znaku přestupku, v neuvedení způsobu nebo místa spáchání přestupku a nepřesném určení jeho skutkové podstaty, v nedostatečném zjištění věci (zejména pohnutek žalobce), v nenařízení ústního jednání a v hodnocení okolností jednání žalobce v jeho neprospěch. K těmto námitkám je třeba uvést, že uvedené výhrady žalobce mohl a měl uplatnit podáním řádného opravného prostředku proti rozhodnutí o přestupku (odvolání), o možnosti jehož podání byl poučen. V řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče se již uvedenými otázkami nelze zabývat, neboť předmětem tohoto řízení není přezkum zákonitosti podkladových rozhodnutí. Rozhodnutí o přestupku obsahují všechny nezbytné zákonem stanovené náležitosti, nabyla právní moci dne 1. 4. 2015 a 27. 10. 2015, a jako taková požívají presumpce správnosti. Jak již bylo shora uvedeno, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů se nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. Hodnotí se pouze otázka, zda byly řidiči body zaznamenány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů. I rozhodnutí o přestupku ze dne 2. 3. 2015 a 24. 9. 2015 jsou tedy způsobilými podklady pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
36. Z historie bodového hodnocení ve správním spisu dále plyne, že za přestupky ze dne 21. 8. 2014 a 12. 6. 2015 bylo žalobci přičteno po 4 bodech, přičemž dne 11. 5. 2017 mu byly 4 body odečteny. Za přestupky ze dne 21. 8. 2017, 8. 5. 2018 a 2. 11. 2018 byly pak žalobci přičteny 2, 4 a 3 body. Žalovaný tedy dospěl v tomto ohledu ke správnému závěru, že žalobce dosáhl hranice 12 bodů přičtením 3 bodů za přestupek ze dne 2. 11. 2018. Postupu žalovaného se tak nedá nic vytknout.
37. K žalobcem předloženým rozhodnutím jiných správních orgánů soud uvádí, že judikatura NSS zapovídá pokutové či příkazové bloky posuzovat rigidně, a naopak zavazuje správní orgány, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v příkazových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom NSS vyslovil již v rozsudcích ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, a ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování

správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikaturní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury. V této souvislosti žalobce navíc namítá (byť s odkazem na rozhodnutí různých správních orgánů, tak v podstatě velice obecně), že správní orgány se mají zabývat kvalitou a formální správností jednotlivých rozhodnutí v „blokových“ řízeních, tj. způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, a jednotlivými příkazovými bloky v tom smyslu, zda jsou relevantním podkladem pro záznam bodů. Soudu však není zcela jasné, v čem konkrétně postup správního orgánu I. stupně a žalovaného tyto požadavky podle jeho názoru nesplňoval. Soud tak ve stejné míře obecnosti uzavírá, že z výše uvedených skutkových zjištění a právních východisek naopak vyplývá, že v projednávané věci postup správních orgánů a prvostupňové a napadené rozhodnutí těmto požadavkům (v rozsahu vyžadovaném ustálenou judikaturou správních soudů) vyhovují.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

38. Vzhledem k tomu, že jsou žalobní body nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
39. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl naopak plně úspěšný, požadoval přiznat náhradu hotových výdajů v paušální výši za písemné úkony ve věci. Podle ustálené judikatury správních soudů však lze procesně úspěšnému správnímu orgánu přiznat náhradu pouze takových nákladů řízení, které přesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31.3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). V projednávané věci však žalovaný netvrdil, že mu vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a ani z obsahu soudního spisu takové náklady nevyplývají. Za tuto běžnou úřední činnost soud považuje vystupování žalovaného jako účastníka řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, tj. rovněž všechny písemné úkony, za které žalovaný požaduje paušální náhradu nákladů. Soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. března 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu